

ΓΙΑ ΤΑ ΕΞΩΓΑΜΑ ΠΑΙΔΙΑ

“Αρχισιν ν’ αναθεωρούνται τὰ διάφορα νομοθετικά διατάγματα πὸν δημοσιεύτηκαν στὸν καιρὸ τῆς δικτατορίας. Τὰ διατάγματα αὐτὰ παρουσιάζουν τὴν πὸν μεγάλην ἀντίθεση ἀναμεταξύ τους.” Ἀλλὰ εἶναι προοδευτικὰ ρυθμίζοντας μὲ πρωτοφανῆ ριζοσπαστικότητα ζητήματα πὸν δὲν τολμοῦσε νὰ τὰ συζητήσει ὡς τώρα καμιά Βουλὴ καὶ εἰσάγοντας καινούριους θεσμούς, ἄλλα πάλι μᾶς γυρίζουν πίσω σὲ καιροὺς περασμένους σβήνοντας μὲ μιὰ μονοκοτυλιά ὅ,τι μὲ καιρὸ καὶ μὲ κόπο εἶχαν καταχτήσει οἱ προσπάθειες τῶν προοδευτικῶν.

Ἀνάμεσα στὰ πρῶτα ἦταν καὶ τὸ διάταγμα γιὰ τὴν «Ἀναζήτηση τῆς πατρότητος».

Ἡ ἀντίθεση αὐτῆ, πῶς ἐξηγεῖται; Ἀπλούστατα. Τὰ διατάγματα αὐτὰ δὲν ἔγιναν ποτὲ γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν κανένα γενικώτερο σκοπὸ, καμιά ἰδεολογία ἀλλὰ μονάχα τὰ προσωπικὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων ὑπουργῶν. Γιὰ τὸ καὶ τὸ ἴδιο τὸ διάταγμα ἀλλάζει δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς, σύμφωνα μὲ κάθε νέο ὑπουργὸ στὸ ἴδιον ὑπουργεῖο. Αὐτὸ συνέβηκε καὶ μὲ τὸ περίφημο διάταγμα γιὰ τὴν «Ἀναζήτηση τῆς πατρότητος». Καὶ ἔνα καλὸ πρῶτ, ἐπειδὴ ἔτσι τὸ ἤθελε ὁ κ. ὑπουργός, μπαίνει μιὰ διάταξη, πὸν ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε εὐθύνη γιὰ τὰ ἐξώγαμα παιδιὰ τους τοὺς πατέρες των πὸν εἶναι νόμιμα παντρεμένοι.

Ἀηλαδή ἐρχεται ὁ νόμος νὰ προστατεύει μὲ ὅλη τὴ δύναμή του, νὰ κατοχυρώσει τὴ μοιχεία. Μιὰ τέτια κυνική περιφρόνηση κάθε ἠθικοῦ νόμου, μιὰ τέτια ἰησουϊτικὴ προστασία τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας μόνον μιὰ τέλεια πορωμένη συνείδηση μποροῦσε νὰ παρουσιάσει.

Καὶ τώρα πὸν γίνεται ἢ τουλάχιστο φαίνεται πῶς θὰ γίνει ἔνα ξεκαθάρισμα ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴ σαπίλα πὸν μολύνει τὴ νομοθεσία μας, χροὸς τοῦ καθενός μας εἶναι ὅπου τὴ διακρίνομε αὐτὴ τὴ σαπίλα νὰ τὴ δείξομε

νὰ τὸ φωνάζομε, νὰ μεταχειριστοῦμε ὅλη μας τὴ δύναμη γιὰ νὰ ἐξυμάνομε αὐτὴ τὴ νομοθεσία γιὰ νὰ μπορέσει ἔτσι τὸ Ἑλληνικὸ κράτος, νὰ παρουσιασθῆ συγχρονισμένον συνειδητὰ μὲ κάθε ἄλλο πολιτισμένον κράτος καὶ νὰ δείχνει καὶ μιὰ συνέπεια στὴν κατεύθυνσή του.

Ὅσο γιὰ τὸ διάταγμα γιὰ τὴν «Ἀναζήτηση τῆς πατρότητος» ὁ Σ.Δ.Γ. ἐργάζεται ἐντατικὰ γιὰ νὰ τα-παρουσιάσει στὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴ τῆς ἀπόφεις πὸν θᾶπρεπε ν’ ἀκολουθήσει μιὰ δίκαιη νομοθεσία. Καὶ οἱ ἀπόφεις αὐτὲς πρέπει νὰ στηρίζονται σ’ ἐμὴ καὶ μόνη βάση τὴ δικαιοσύνη πρὸς τὸ παιδί. Μονάχα τὸ συμφέρον τοῦ παιδιοῦ πὸν εἶναι ἀπόλυτα ἀνεύθυνον γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἤρθε στὸν κόσμον, πρέπει νὰ ὀδηγήσει τὸ νομοθέτη στὸν τρόπο ἔ τὸν ὁποῖο θὰ ρυθμίσει ὀριστικὰ τὴν ἀναζήτηση τῆς πατρότητος.

Κι’ ἄς μὴ γελοιοῦμαστε. Ὅταν κινῶνται ὅλες οἱ ὀργανώσεις οἱ φιλανθρωπικὲς γιὰ τὴν προστασία τοῦ παιδιοῦ καὶ καταπιάνονται μὲ τὸ νὰ ἐπουλώνουν μερικὲς πληγὲς πὸν εἶναι συμπτώματα μιᾶς βαθειᾶς καὶ χρόνιας κοινωνικῆς ἀρρώστιας καὶ δὲν κοιτάζουν νὰ γι-τρέψουν τὴν ἀφορμὴ αὐτῆς τῆς ἀρρώστιας, χάνουν τὸν καιρὸ τους μὲ πρόσκαιρα μπαλώματα. Διορθώνουν ἔνα κεραμίδι γιὰ νὰ μὴν μπαίνουν τὰ νερά ἢ σουβατίζουν μιὰ χωραμάδα σ’ ἔνα τοῖχο, παρὰ νὰ προσέξουν στὰ θεμέλια πὸν εἶναι σάπια καὶ πὸν θὰ γίνουν ἀφορμὴ νὰ σωριασθῆ καμιά μέρα ξαφνικὰ δλόκληρο τὸ σαρκωφραγμένον σπίτι.

Καὶ τὰ παιδιὰ πὸν στραγγαλίζονται ἀπὸ τῆς ντροπιασμένης καὶ ἐγκαταλειμμένης μάνας τους, καὶ κείνα πὸν δουλεύουν στὰ ἐργοστάσια καὶ μεγαλώνουν μέσα στὴ στέρηση καὶ στὴν ἀγραμματοσύνη, καὶ κείνα πὸν πηγαίνουν στὸ σχολεῖο μὰ δὲ μαθαίνουν ἐκεῖ μέσα τίποτα πὸν νὰ τοὺς χρησιμέψει γιὰ νὰ καλυτερέψουν τὴν

ἀθλία ζωὴ τους καὶ δὲν ἀποκομίζουσι ἀπὸ κεῖ μέσα ὡς
ψυχικὴ ἀγωγὴ ἄλλο τίποτα παρὰ πὼς εἶναι γραφτὸ
γι' αὐτὰ νὰ στεροῦνται καὶ νὰ πεινοῦν γιὰ σωματικὴ
καὶ πνευματικὴ τροφή σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ καὶ πὼς
μονάχα ἔτσι μπορεῖ νὰ προκόψει ἡ κοινωνία, ὅλα αὐ-
τὰ εἶναι συμπτώματα αὐτῆς τῆς βαθεῖας κοινωνικῆς
ἀρρώστειας ποὺ προσπαθεῖ νὰ τῇ γιατρέψει μὲ κατα-
πλάσματα φιλανθρωπικὰ ὁ Ἰησοῦτισμὸς ἢ ἡ Ἐπι-
πολαιότητα γιὰ νὰ μὴν πῶ τίποτε χειρότερο.

Ἄς ἀνοίξουμε λοιπὸν τὰ μάτια μας.

Αὔ. Θ.